

(כל הזכויות שמורות)
● אחת ההצעות הראשונות שמפא"י תנסה להעביר בכנס
פת הרכיבית תהיה הצעת החוק לעריכת משאלים בדבר הני
הגת שיטת הבחירות האזוריות. חשבון הסיכויים, כפי שהוא נערך
בחנוי מפא"י הפנימיים: קולות המפלגה וערבייה, בתוספת קולות הצ"כ וכמה
דתיים יבטיחו רוב להצעה זו. תמורת תמיכת הדתיים והצ"כ תהיה מפא"י מוכנה
לשלם ביד נדיבה.
● אחת התוצאות המיידיות של תוכנית זו: תעמולת הארגונים
הבלתי-מפלגתיים, הממומנים ומודרכים על-ידי מפא"י, לשינוי שיטת הבחירות.
תימשך גם אחרי הבחירות לכנסת.
● גמאל עבד אלנאצר עלול לשנות את עמדתו בכניית
הפלטיים הערביים. רמזים על-כך נמסרו למשרד החוץ הישראלי, אף כי
לא ברור עדיין אם אין זה רק נסיון מצד מוסדות באו"ם להרגיע את ישראל.
● זיגמונד הרינג, מנהל מחלקת האירגון של ההסתדרות,
יתמנה למזכיר האיגוד המקצועי במקום אהרון בקר, מיד
אחרי הבחירות.
● שר המסחר והתעשייה פנחס ספיר, הנמצא עכשיו ביפאן,
יודיע לפני הבחירות על חתימת הסכם מסחרי עם אחת הפירמות הידועות
בטוקיו.
● קרוב לודאי כי תיאטרוני הילדים, "תילון" ו"תליל" יתי
אחדו בסוף השנה. משאומות על איחודם מתנהל כבר כמה שבועות. מטרת
שני התיאטרונים המתאחדים: להכריח את משרד החינוך להכיר בהם כתיאטרון
ילדים לאומי.
● כמעט ברור שמפא"י והמפלגה הדתית הלאומית יחתמו

(המשך מעמוד 8)
מבוגרים, עתונאי ומוכר בוטנים, דיבר כהן
צידון הדינאמי על דברים חשובים.
"מה עושים לעורך דין שנכשל במשפטו
במשך 12 שנה?" שאל הנואם את הקהל.
ענה אחר-כך בעצמו: "מפטרים אותו. או
מדוע אחרי שאבא אבן נכשל במשך 12
שנים, מקבלים אותו בוריי-פרחים?"
נימוק זה עוד לא שיכנע את הורי ה
ילדים, להצביע בעד כהן-צידון. הוא חיפש
משהו מעניין: "בתל-אביב משחקים הילדים
במגרשי משחקים, פה לא. הצביעו בעדנו."
הקהל התפור. ראשי האיחוד הספרדי עשו
את תחזית סיכוייהם בבחירות לכנסת. מדוע
היתה רמת הנואם פשוטנית? "אני מתאים
את נאומי לרמת הקהל", הסביר כהן-צידון,
הם לא למדו עברית באוקספורד."

יחסי-חוק

לא נולדנו תאומים

ההודעה היתה קצרה וברורה: "עליך
לצאת מחר לצרפת, לברר מה אפשר לתקן
בפרשת רנו-קייזר-פרייזר". האיש שקיבל
אותה מיהר ביום שלישי שעבר לשדה-
התעופה בלוד. היתה זו שליחות דחופה.
כי ח"כ חרות אריה בן-אליעזר ידע ששם
לגותו נמצאת במצב בלתי-יציבים, בגלל הפי

היה לצפות לו. הכריז בן-אליעזר: "בטיפול
נכון ניתן להסדיר את פרשת רנו."
ידיד ישראל וחרות. במסיבת עתו-
נאים שערך למחרת, עמד ח"כ חרות על
הנקודה העיקרית: פרשת רנו היא פרשה
מסחרית, שנעשתה ללא ידיעת הממשלה
הצרפתית. יש להפעיל את ידידי ישראל
בצרפת כדי לממש את, הסיכוי של סיום
מוצלח לפרשה זו. יש שם דלתות פתו-
רות, איוון קשבת, לבבות פתוחים."
כבר ב-1958, סיפר בן-אליעזר, התכוון רנו
לקשור קשרים עם ארצות ערב. התערבות
מהירה של ידידי ישראל (וחרות) אצל ה
ממשלה הצרפתית דחתה את הקץ.
השאלה שריתחה בחלל באותה ישיבה,
כשם שריחפה מסביב לפרשה כולה, לא
היתה מסחרית טהורה, כי אם מדינית:
האם תמשיך הברית הבלתי-כתובה בין יש-
ראל לצרפת להתקיים גם אחרי שהצרפתים
יתפייסו עם הערבים?
"ידידות צרפת לישראל עומדת מעל ל-
אינטרסים חומריים. היא היתה קיימת לפני
הקמת המדינה ולפני שצרפת הסתבכה בס-
בן האלגירי", השיב בן-אליעזר. אולם הוא
לא יכול היה להימנע מלהשמיע את האז-
רה: אין דבר בטוח בשדה היחסים הבינ-
לאומיים. "לא נולדנו תאומים."

עתונות

כבוד האחר

ייתכן של היה הימאי, העתונאי והמשורר
ישראל בן-אהרון מעלה בדעתו אילו צרות
עלולות לצמוח לו מפירסום רשימתו על
הלאומי של מחמוד סבאג, בעתון הערב
ידיעות אחרונות, לא היה עומד על הדפס
תה. אולם ישראל הגיבני לא חלם אפילו
כי סיפור זה, על צרותיו של בן משפחה
ערבית, ששיתפה פעולה עם היהודים וה
הגנה, בהעפלה ובהעברת נשק, עלול להביא
לתגובות שרשרת שהגיעה עד לאיום ברצח.
הדבר שדחה את בן-אהרון להביא את
הסיפור השגרתי לדפוס, היתה העובדה ש
12 שנה אחרי קום המדינה, לא יכול היה
בנה היחיד של אותה משפחה ערבית, להיך
לט בעבודה או למצוא לעצמו מקום מגורים.
בן-אהרון שמע מפי מחמוד סבאג את פרי-
שת צרותיו בעבודה, בין הפועלים היהודים,
בנמל יפו, הוסיף לזה את סיפור חייה של
המשפחה כפי ששמע מפי ידידים יהודים
וערבים, ומסר את הכתבה לדפוס. מיד ל-
אחר מכן יצא לשרת במילואים.
כאשר חזר מהצבא, קיבל הכתב קריאה
טלפונית דחופה מידידה, בת למשפחת שרת.
"בוא מיד אלינו. מתנכלים לחייך." כשהגיע
לבית הידידה בתל-אביב, נודע לו כי פיסקה
תמימה בכתבתו גררה אחריה התפוצצות.
"פעם אחרת", נאמר באותה פיסקה, "הס-
תבך (מחמוד) בקטטה רצינית עם שוטר ש
העליב בחורה שהיתה בחברתו." הקטטה
יהמעצר שבא בעקבותיה, הריצו אל מחמוד
את שלושת אחיה של הבחורה, ערביה נוצי
ריה. רק לאחר שמחמוד הסביר כי הבחורה
עברה במקום במקרה, נרגעו האחים שחששו
לכבוד אחותם."

הגידו כן לזון

על הסכם קואליציוני בעיריית ירושלים. ההנחה שמאחורי התקשרות
זו היא שאחת משתי המפלגות תהיה מרכיבת הקואליציה העירונית הבאה,
בה אין כמעט ספק שתשתתף המפלגה השנייה.

● קרוב לודאי שמשרד החינוך יבדוק מחדש את יעילותם
ואת כדאיותם של מבחני-הסקר הנערכים לבוגרי בתי-הספר
העממיים. מורי בתי-הספר העלו בפני משרד החינוך את הטענה, כי התל-
מיים מזלזלים בלימודים אחרי שנערכו להם מבחני סקר. התברר גם, כי עיריית
תל-אביב מתחשבת יותר בתוצאות המבחנים הפסיכוטכניים שלה מאשר במבחני
הסקר, לשם הכוונת תלמידי בתי-הספר העממיים להמשך לימודיהם.

● הקרב בין עתוני הערב ייכנס בזמן הקרוב לשלב נוסף.
מערב יגדיל את מספר עמודיו לשמונה בכל יום, ואילו ידיעות אחרונות יופיע
ב-12 עמודים ביום חול, שני העיתונים יעלו את מחיריהם בכ-30%.

● קרן נורמן לתמיכה במוסדות תרבות בישראל תערוך
ריאיון-טלוויזיה בחלוקת הכספים למוסדות הנתמכים. מנחת הקרן
היא להפחית את התמיכה במוסדות תרבות מבוססים, להגדילה בעיקר ללהקות
דרמטיות קטנות, העושות את עבודתן בישובים קטנים. נטינה של הקרן לצמצם
את התמיכה בתזמורת הפילהרמונית הישראלית, שהיא הנתמכת הראשית, לאור
גילוי רזרבות כספיות של המוסד, ייתקל בהתנגדות חריפה של ידידי התזמורת
בארצות-הברית.

● שלמה טנאי, לשעבר עורך במאון מנגנון החושך וכיום
דובר ועדת הבחירות, יתמנה מיד אחרי הבחירות לאחראי על
הכתבים במערכת, "הארץ". צעד זה עורר התמרמרות רבה בין כתבי
העתון הותיקים, הדנים בנקיטת צעדי מחאה נגד מינוי זה.

סקת היחסים בין רנו וקייזר-פרייזר.
כעבור שעות אחדות נחת מסוסי של
בן-אליעזר באורלי. בן-אליעזר ידע למי לפי-
נות הוא מיהר אל אגודת הידידות הצר-
פתית-ישראלית, פגש שם כמה מחבריו
החשובים, בעלי ההשפעה בממשלה. העיקר-
יים שבהם: זאק סוסטל, האיש מספר 2
בממשלת דה-גול, והגנרל המזדקן פייר קניג.
שניהם הזועקו על-ידי בן-אליעזר לפנות
לממשלה הצרפתית, להשפיע עליה שתנסה
לשנות את החלטת רנו.
בניין אמר: לא! שלושה ימים עמדו
נואמי חרות דרוכים. הם חיכו לידיעה,
שהיתה עלולה, לדעתם, להשפיע על סיכו-
ייהם בבחירות הקרובות. היא הגיעה ביום
שישי אחר-הצהרים: שלמה פרידריך, יושב-
ראש אגודת הידידות ישראל-צרפת, הת-
קשר בטלפון מפאריס אל מרכז חרות.
הודיע כי הממשלה הצרפתית תנסה אולי
לשכנע את חברת רנו לשנות את החלטתה.
"יהיה לנו מה לומר באסיפות הבחירות
בשבת", חייך ח"כ מרכזי של חרות.
הוא טעה. דקות ספורות לפני כניסת
השבת צילצל מנהיג חרות מנחם בגין אל
נואמי מפלגתו, הודיע להם כי אין להשי-
תמש בנאומיהם בידיעה החשובה. הנצחון
הוא של בן-אליעזר, קבע בגין בקול
צורק. "שלוה לזו יבשר לנו עליו ביום
ראשון בערב, לא נשתמש בידיעה."
ביום ראשון הגיע בן-אליעזר ללוד, גר-
גש ואלגנטי בחליפתו הכחולה. הבשורה
שנשא בפיו היתה רחוקה מן הנצחון שניתן

סכין מיוחדת לכתב. למחרת פירסום
הכתבה בידיעות אחרונות, הופיעו האחים
אצל מחמוד סבאג, בנמל יפו, ורקו לעברו
את העתון בבנו, הסבירו לו כי המוצא ה
יחיד עבורו, לאחר הוכחה חותמת זו של
פגיעה בכבוד האחות, הוא לשאת את אחיו
חם לאשה. מחמוד נשבע בקוראן כי לא
הוא סיפר את הפרטים האישיים על עצמו
וכי מעולם לא היה בחברת האחות. לשוא
צרותיו של מחמוד לא תמו, כשחזר ה
ביתה, קם עליו אחיו חסן וגרשו מן הבית
— בגלל כבוד המשפחה.
עוד באותו ערב נפגשו הכתב ומחמוד,
במקום מקלטו. בחדר, על השולחן, היתה
מונחת סכין מטבח ומחמוד הסביר לבן-
אחרון: "הסכין הזאת היתה בשבילך, אבל
הבסתהי שבכית הוד לא אעשה לך כלום."
הוא הוציא מכיסו 50 לירות, ביקש לפרסם
בידיעות אחרונות ודודת הכחשה לנאמר
בכתבה. ההצעה נדחתה. הצעתו השנייה של
מחמוד הרחיקה לכת עוד יותר: הכתב עצמו
יכתוב כתבה נוספת, ממנה יהיה ברור כי
לא מחמוד סיפר את הדברים.
הצעתה הגדירה של מערכת העתון: מח-
מוד יכתוב מכתב למערכת, ויודיע כי לא
הוא סיפר את הפרטים האישיים. מחמוד
צחק. "אני חושב שהחברים שלי יאמינו
לי אם אני אזהיר חתום על המכתב?"
השבוע הסתפק מחמוד בהצעת פשרה:
האדם שמסר את הפרטים על צרותיו של
מחמוד יכתוב מכתב למערכת, יכחיש את
כל הפרטים האישיים.